

عنوان مقاله:

قابلیت تحلیلی نظریه ی ساختاری و نهادی برای تحلیل کنش گری ایران در دو رخداد «ملی شدن صنعت نفت» و «برجام»

محل انتشار:

فصلنامه علوم سیاسی، دوره 24، شماره 96 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ابراهیم متقی - استاد، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

محمود رحمانی خلیلی - دانشجوی دکتری، گروه علوم سیاسی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

زهره پوستین چی - دانشیار، گروه حقوق و علوم سیاسی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر درصدد پاسخ به این سوال است که قابلیت تحلیلی نظریه ی ساختاری نهادی روابط بین الملل در چگونگی تبیین و تحلیل کنش گری ایران در دو رخداد «ملی شدن صنعت نفت» و «برجام» چگونه است؟ فرضیه این است که اعتماد به تاکید این نظریه بر عقلانیت راهبردی و اجماع قدرت های بزرگ، منجر به «کودتای ۲۸ مرداد» در سال ۱۳۳۲ و «خروج ترامپ از برجام» در سال ۲۰۱۸ شد. روش پژوهش، روش تحلیل محتوا است؛ نتایج نشان می دهند اگرچه دو تجربه ی «ملی شدن صنعت نفت» و «برجام» انعکاس دهنده ی تجارب ناموفق روابط خارجی ایران با قدرت های بزرگ هستند، اما آینده ی امنیت ملی کشور ارتباط مستقیمی با ارتقای قابلیت تئوریک روابط بین الملل کارگزاران و دیپلمات های ایرانی دارد. نادیده گرفتن قواعد ساختاری، نهادی و فرآیندی روابط بین الملل می تواند چالش های امنیتی جدیدی به وجود آورد. واقعیت های تاریخی بیان گر این هستند که امکان تکرار این حوادث و تحولات در آینده وجود دارد، مگر آن که به درک دقیق تری از قواعد کنش ساختاری بازیگران در روابط خارجی برسیم.

کلمات کلیدی:

برجام، ملی شدن صنعت نفت، نظریه ی ساختاری روابط بین الملل، نظریه ی نهادی روابط بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461296>

